

מסכת שקלים

פרק ר

א. שלשה עשר שופרות, שלשה עשר שלחות, שלוש עשרה השתחויות, כי במקדש. של בית רבו גמליאל ושל בית רבי חנניה סגו הכהנים היו משתחוין ארבע עשרה. והיכן הייתה יתרה, נג'ד דיר העצים, שענו מסרת בידם מאבותיהם שם הארץ בגן:

ב. מעשה בכהן אחד שהיה מטעק, וראה הרצפה שהייתה משפה מחרותיה. בא ואמר לחברו. לא הספיק לגמר את הדבר עד שיצתה נשמהו, וידען ביחס שם הארון בגנו:

ג. והיכן היה מושתחים ארבע בצדון, וארבע בזרום, שלש במערב, ושתים במערב, נגדי שלשה עשר שערם. שערים במערב, ושתים במערב, נגדי שלשה עשר שערם. שערים במערב, ושמונין למערב, שער הצליוו, שער הצלק, שער הבכורות, שער המים. ולמה נקרא שמו שער המים, שבו מקנישין אלוחית של מים של נסוק בחרג. רבינו אליהו בן יעקב אומר, בו המים מפקים ועתידין להיות יוצאים מפתח מפטן הבית. לעמתן

בָּאַפְוֹן סָמוֹכִין לַמֵּעֶרֶב, שַׁעַר יְכֻנִּיה, שַׁעַר קָרְבָּנו, שַׁעַר נְשִׁים, שַׁעַר הַשִּׁיר. וְלֹמַה נִקְרָא שָׁמו שַׁעַר יְכֻנִּיה, שָׁבו יְאָא יְכֻנִּיה בְּגַלְיוֹתָו. בַּמִּזְרָח, שַׁעַר נִיקְנוֹר, וְשָׁנִי פְּשָׁפְשִׁין הָיו לֹו, אֶחָד בִּימִינו וְאֶחָד בַּשְּׂמָאלֹו. וְשָׁנִים בַּמֵּעֶרֶב שֶׁלֹּא הָיָה לָהֶם שֵׁם:

ד. **שֶׁלֹּשָׁה עֲשָׂר שְׁלָחָנוֹת** הָיו בַּמִּקְדָּשׁ, שְׁמוֹנָה שֶׁל שִׁישׁ בְּבֵית הַמִּטְבְּחִים, שְׁעָלֵיהֶן מִדְיָחוֹן אֶת הַקָּרְבָּנים. וְשָׁנִים בַּמֵּעֶרֶב הַכְּבָשׁ, אֶחָד שֶׁל שִׁישׁ וְאֶחָד שֶׁל כֶּסֶף עַל שֶׁל שִׁישׁ הָיו נוֹתְנִים אֶת הַאֲבָרִים, עַל שֶׁל כֶּסֶף כֶּלֶי שְׂרָת. וְשָׁנִים בְּאוֹלָם מִבְּפִנֵּים עַל פִּתְחָה הַבֵּית, אֶחָד שֶׁל שִׁישׁ וְאֶחָד שֶׁל זָהָב, עַל שֶׁל שִׁישׁ נוֹתְנִין לְהֶם הַפִּנְיָנִים בְּכִנְיִסְטוֹ, וְעַל שֶׁל זָהָב בִּיצְיאָתוֹ, שְׁמָעָלִין בַּקְדָּשׁ וְלֹא מֹרְידִין. וְאֶחָד שֶׁל זָהָב מִבְּפִנֵּים, שְׁעָלֵיו לְהֶם הַפִּנְיָנִים פְּמִיד:

ה. **שֶׁלֹּשָׁה עֲשָׂר שׂוֹפְרוֹת** הָיו בַּמִּקְדָּשׁ, וְכַתּוֹב עַלְיָהֶם, תְּקָלִין חֲדַתִּין וְתְּקָלִין עַתִּיקִין, קָנִין וְגּוֹזְלִי עוֹלָה, עַצִּים, וְלִבּוֹנָה, זָהָב לְכִפְרָת. שְׁשָׁה, לְגַדְבָּה. תְּקָלִין חֲדַתִּין, שְׁבָכֶל שְׁנָה וְשְׁנָה. עַתִּיקִין, מֵי שֶׁלֹּא שְׁקָל אֲשֶׁתְקָד, שׂוֹקָל לְשְׁנָה הַבָּאָה. קָנִין, הֵם תּוֹרִים. וְגּוֹזְלִי עוֹלָה, הֵן בְּנֵי יוֹנָה. וְכָלָן עוֹלוֹת, דְּבָרִי רַבִּי יְהוֹדָה. וְחַכְמִים אֲוֹמְרִים, קָנִין, אֶחָד חַטָּאת וְאֶחָד עוֹלָה. וְגּוֹזְלִי עוֹלָה, בָּלָן עוֹלוֹת:

ו. **הָאָמֵר,** הָרִי עַלִּי עַצִּים, לֹא יִפְחֹות מִשְׁנִי אֲזָרִין. לִבּוֹנָה, לֹא יִפְחֹות מִקְמָץ. זָהָב, לֹא יִפְחֹות מִדִּינָר זָהָב, שְׁשָׁה לְגַדְבָּה, גַּדְבָּה מֵה

הַיּוּ עֹשִׂין בָּהּ, לְזֹקְחֵין בָּהּ עֲולֹת, הַבְּשָׂר לְשֶׁם, וְהַעֲרוֹת לְכָהָנִים.
זה מדרש דריש יהודע כהן גדול, (ויקרא ה) אשם הויא אשם אשם
ליין. (זה הכלל), כל שהוא בא משום חטא וממשום אשמה, ילקח בו
עלות, הבשר לשם, והערות לכاهנים. נמצאו שני כתובים קיימים,
אשם לה, ואשם לכاهנים, ואומר, (מלכים ב יב), כסף אשם וכסף
חטאות לא יבוא בית ה' לכאהנים יהו: